

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 11 września 2019 r.

DIH-2.709.24.2019.PS

DECYZJA DIH-2 NR 47/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 30 lipca 2019 r., złożonego przez Panią E. D. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: (...) z siedzibą w miejscowości, zwaną dalej „Stroną” lub „Przedsiębiorcą” – od decyzji nr 139/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lipca 2019 r., nr akt WPR.8361.22.2019, wymierzającej ww. Stronie karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego: węgla kamiennego „orzech”, nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr WPR.8361.22.2019 w dniu 17 kwietnia 2019 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy (...) pod adresem stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej Strony, tj. w miejscowości Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem tego świadectwa każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych 17 kwietnia 2019 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie występując w roli kupującego dokonali zakupu kontrolnego węgla kamiennego orzech w ilości 100 kg (4 worki po 25 kg). Kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu ww. paliwo stałe, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego orzech i nie przekazał dokumentu inspektorom występujących w roli kupujących. Po ujawnieniu charakteru służbowego ustalono, że na składzie węgla w dniu 17 kwietnia 2019 r w sprzedaży znajdowało się paliwo stałe w ilości 91,7 ton, między innymi węgiel kamienny orzech workowany w ilości 4,9 ton.

Strona złożyła oświadczenie do protokołu kontroli, że w momencie sprzedaży paliwa stałego w ilości powyżej 200 kg wystawia świadectwa jakości. Strona potwierdziła, że nie była świadoma obowiązku, wystawiania każdorazowo dla każdej ilości paliwa stałego świadectwa jakości w momencie sprzedaży tego paliwa konsumentowi.

Nie wystawianie świadectwa jakości konsumentowi stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli świadectwa jakości.

W związku z powyższym, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 14 czerwca 2019 r., (sygnatura WPR.8361.22.2019) wystosował do Strony wystąpienie, w którym poinformował o stwierdzonych nieprawidłowościach w zakresie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 ze zm.) wniósł o ich usunięcie poprzez wystawienie świadectwa jakości przy każdej sprzedaży paliw stałych oraz o przekazywanie kupującym poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii tych świadectw.

Pismem z 18 czerwca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, (sygnatura WPR.8361.22.2019) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Zwrócił się w nim również o przesłanie informacji dot. wielkości obrotu z działalności gospodarczej lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

W odpowiedzi na ww. pisma Strona pismem z 1 lipca 2019 r. zwróciła się z prośbą o odstąpienie od nałożenia na nią kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że sprzedawane przez nią paliwa stałe pochodzą od autoryzowanego przedstawiciela (...), do którego dołączany jest certyfikat jakości. Poinformowała również, że działalność gospodarczą prowadzi od 18 lat i zawsze wywiązywała się z obowiązków. Strona oświadczyła, że posiadała błędne informacje od pracowników Urzędu Celnego (...) dotyczące wydawania świadectw jakości dla paliw stałych i zgodnie z nimi wydawała je jedynie przy zakupie paliwa stałego od 200 kg zaś poniżej tej ilości były wydawane dopiero na żądanie kupującego. Odwołująca się zaznaczyła również, że od dnia kontroli WIIH w Krakowie wystawia certyfikaty jakości paliwa stałego każdemu klientowi bez względu na zakupioną przez niego ilość paliwa stałego.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej po przeanalizowaniu akt sprawy, 17 lipca 2019 r. wydał decyzję 139/2019 nr akt kontroli WPR.8361.22.2019 nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na tym, że w momencie wprowadzania do obrotu

paliwa stałego węgla kamiennego orzech, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez ww. paliwo stałe wymagań jakościowych.

Pismem z 30 lipca 2019 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji podtrzymując argumenty zawarte w piśmie z 1 lipca 2019 r. podkreślając zarazem, iż nieprawdziwe jest stwierdzenie, że nie skorzystała z przysługujących jej praw w prowadzonym postępowaniu, gdyż w celu dokładnego wyjaśnienia sprawy, zgodnie z art. 7, 7a, 7b oraz 8 Kpa, wnioskuje o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego z udziałem pracowników Urzędu Celnego (...). Strona zaznaczyła, iż w decyzji 139/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przemilczano fakt, iż błędnych informacji udzielono jej w innym organie państwowym jakim jest Urząd Celny. Ponadto Strona zaznaczyła, że wymierzona administracyjna kara pieniężna jest wysoka i stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej, administracyjna kara pieniężna prawdopodobnie przyczyni się do likwidacji działalności z uwagi na brak środków do jej prowadzenia. Strona jest zdania, że wobec jej osoby zasadne jest zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 oraz art. 189f § 3 Kpa, gdyż stwierdzona nieprawidłowość wynikała wyłącznie z błędnej informacji uzyskanej od pracownika Urzędu Celnego. W przypadku nie uznania treści tego odwołania Strona nadal wnioskuje o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego z udziałem pracowników Urzędu Celnego w Krakowie w celu potwierdzenia jej wyjaśnień.

Przy piśmie z 7 sierpnia 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy (sygnatura WPR.8361.22.2019).

Pismem z 14 sierpnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Protokół kontroli nr WPR.8361.22.2019 z 17 maja 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona nie wniosła do protokołu kontroli żadnych uwag.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe (zakupione przez inspektorów w ramach zakupu kontrolnego) – nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Strona w swoim oświadczeniu stanowiącym załącznik protokołu kontroli, przyznaje również, że nie posiadała wiedzy o obowiązku wystawienia świadectwa jakości każdorazowo w momencie sprzedaży paliwa stałego klientom.

Stwierdzone nieprawidłowości stanowią naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 30 lipca 2019 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w kwietniu 2019 r., więc prawie pięć miesięcy po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących obowiązku wystawiania paliwom stałym wprowadzanym do obrotu – świadectwa jakości oraz wzoru świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona mogła zapoznać się i wprowadzić zmiany w prowadzonej działalności gospodarczej. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności w tym zakresie. Odnośnie informacji Strony o braku obowiązku wystawiania świadectwa jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu w ilości mniejszej niż 200 kg należy zauważyć, że przedsiębiorca nie przedstawił wiążącej pisemnej interpretacji przepisu prawa dotyczącej świadectwa jakości dla paliw stałych powyżej 200 kg otrzymanej od organu. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego. Odnosząc się do wniosku Strony dotyczącego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem pracowników Urzędu Celnego (..) w celu dokładnego wyjaśnienia sprawy, do którego nie odniósł się w swojej decyzji WIIH w Krakowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, iż nie jest on zasadny, gdyż nie ma wpływu na wynik niniejszego postępowania. Działania podejmowane w ramach postępowania administracyjnego WIIH w Krakowie miały na celu dokonanie ustaleń, pozwalających na prawidłowe zastosowanie prawa materialnego. Oznacza to, że to normy prawa materialnego wskazują, jakie fakty mają znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wyznaczają tym samym zakres postępowania dowodowego i zakres ustaleń faktycznych koniecznych dla załatwienia sprawy. Nietrafna jest tym samym argumentacja

Strona podana w uzasadnieniu odwołania dotycząca zarzutu naruszenia art. 7, art. 7a, art. 7b oraz art. 8 Kpa, gdyż żądanie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z udziałem pracowników Urzędu Celnego (...) mające na celu ustalenie tego, czy strona taką informację uzyskała w innym organie administracji publicznej, jest bezprzedmiotowe. W powyższej sprawie istotne jest, że przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, które nakładają na przedsiębiorcę obowiązek przekazywania świadectwa jakości nie uzależniają tego obowiązku od ilości sprzedawanego paliwa. Ponadto należy zauważyć, że rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie warunków stosowania niektórych zwolnień od podatku akcyzowego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2379) w § 3 pkt 3 określa zasadny zwolnienia z podatku akcyzowego dla paliw stałych do 200 kg, a nie zasady wystawiania i przekazywania świadectwa jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla węgla kamiennego typu orzech świadectwa jakości. Strona sama przyznała, że nie wystawiała świadectwa jakości dla paliwa stałego, gdy klient kupował poniżej 200 kg, gdyż nie posiadała wiedzy w tym zakresie - zgodnie z oświadczeniem dołączonym do protokołu kontroli z 17 kwietnia 2019 r. Faktem jest, że w czasie wprowadzania paliwa stałego do obrotu (zakup poniżej 200 kg) konsument nie otrzymywał wszystkich informacji wymaganych prawem dotyczących jakości paliwa stałego.

W piśmie Strony z 1 lipca 2019 r. stanowiącym odpowiedź na wystąpienie pokontrolne z 14 czerwca 2019 r. oraz wszczęcie postępowania z 18 czerwca 2019 r. Strona poinformowała, że na początku zmian określonych w rozporządzeniu Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, świadectwa jakości były wydawane dla każdego klienta nawet tego, który kupował paliwo stałe w małych ilościach to jest do 200 kg. Po uzyskanych informacjach w Urzędzie Celnym (...) Strona wystawiała świadectwa jakości konsumentom zakupującym paliwo stałe powyżej 200 kg zaś poniżej tej ilości były wydawane dopiero na żądanie kupującego. W tym miejscu należy wskazać, że przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie uzależniają obowiązku wystawienia i przekazania świadectwa jakości od woli kupującego ale wręcz nakazują przedsiębiorcy wprowadzającemu do obrotu paliwa stałe wystawienie świadectwa jakości i przekazanie jego kopii kupującemu. Strona zaznaczyła, że klienci mogą potwierdzić otrzymanie przy zakupie paliwa stałego certyfikatu jakości. Należy zaznaczyć,

że poświadczenie tych informacji nie wpływa na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, gdyż w tym konkretnym przypadku podczas zakupu kontrolnego klient nie otrzymał informacji o jakości paliwa stałego, a jak stwierdziła Strona kupującemu poniżej 200 kg nie przekazywała świadectwa jakości (jedynie na żądanie).

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu zarzutu, że organ I instancji w swojej decyzji błędnie zapisał, iż strona „nie skorzysta z innych przysługujących jej w postępowaniu administracyjnych praw” gdyż w wyjaśnieniu do protokołu kontroli strona zawnioskowała o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego z udziałem pracowników Urzędu Celnego (..), a w decyzji przemilczano fakt, iż błędnych informacji udzielono stronie w innym organie państwowym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, że w decyzji nr 139/2019 z 17 lipca 2019 r. na stronie 2 organ I instancji przytoczył stanowisko strony, iż „... wydawanie świadectwa jakości przy zakupie węgla od 200 kg, a poniżej tej ilości dopiero na żądanie kupującego wynikało z posiadanych przez nią błędnych informacji.” Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, nie odniósł się bezpośrednio w uzasadnieniu decyzji do wskazanych przez Stronę przyczyn nie wydawania świadectwa jakości przy zakupie węgla poniżej 200 kg ale wskazał na obowiązujące w tym zakresie przepisy oraz ustalenia zawarte w protokole kontroli, wskazując, że „... jako działający na rynku podmiot profesjonalny jest zobligowana do przestrzegania obowiązujących przepisów prawa, w tym tego by przy sprzedaży każdej ilości paliwa stałego, wystawiać świadectwo jakości zgodne ze wzorem ...” (str. 4 decyzji nr 139/2019).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie Prezes UOKiK zauważa, iż artykuł art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawierają bowiem one bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dot. jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu (zakup kontrolny z 17 kwietnia 2019 r.) Naruszyła tym samym podstawowe akty

prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującemu kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania.

W związku z powyższym nie zostały spełnione przesłanki obligatoryjnego odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w treści art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Waga naruszenia prawa bez wątpienia nie jest bowiem znikoma, co zostało wskazane w wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji nr 139/2019 z 17 lipca 2019 r.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000 zł jest zbyt wysoka i może zmusić Stronę do likwidacji działalności gospodarczej należy stwierdzić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną o minimalnej wartości określonej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. (notatka służbowa z 3 czerwca 2019 r.) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna Przedsiębiorcy może zostać uwzględniona dopiero gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 30 lipca 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr 139/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lipca 2019 r., (sygnatura WPR.8361.22.2019), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł - z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. za niewystawianie, w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych zwane świadectwem jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie dopatrywał się naruszenia art. 7, 7a, 7b i art.8 Kpa. Zawiera ona również odniesienie co do braku możliwości zastosowania w niniejszej sprawie 189f § 1 pkt 1 oraz art. 189f § 3 Kpa. W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK po przeanalizowaniu akt sprawy nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie waga naruszenia prawa bez wątpienia nie jest bowiem znikoma a więc nie zostały spełnione okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

- Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
 3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
 4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Dyrektor

Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/